

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

fra Retspolitisk Forening

vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af tv-overvågningsloven og lov om personoplysninger

(Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligforeninger m.v., idrætsanlæg og kommuner)

Justitsministeriets sagsnr. 2009-730-1047

Nærværende lovforslag, der er sendt i høring hos bl.a. Retspolitisk Forening, vil ved en gennemførelse i tv-overvågningslovens § 2 (som indeholder undtagelser til lovens § 1, der indeholder et generelt forbud for private mod at foretage tv-overvågning) indsætte et stk. 2, der vil hjemle adgang for politidirektøren til meddelelse af tilladelse til almene boligselskaber og visse andre boligorganisationer til at kunne etablere tv-overvågning af boligområdet og arealer i direkte tilknytning hertil, et stk. 3, der vil hjemle adgang til tilsvarende at kunne meddele tilladelse til idrætsanlæg til at kunne overvåge indgange, facader, indhegninger mv. samt områder i direkte tilknytning hertil.

Endvidere foreslås indsat en § 2 a i loven, der vil være en generel hjemmel for kommuner til efter drøftelse med politidirektøren at kunne foretage overvågning af det offentlige rum. Efter gældende ret er det således, på trods af at offentlige myndigheder ikke er omfattet af forbudet mod tv-overvågning i lovens § 1, efter almindelige forvaltningsretlige regler tvivlsomt, om det er lovligt for kommuner at foretage tv-overvågning af frit tilgængelige steder, som ikke er kommunens ejendom, jf. henvisningen til Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, p. 5389 i lovforslagsudkastet p. 13.

I den publicerede videnskabelige litteratur om tv-overvågning, som er opsummeret i betænkning 1483/2006 om tv-overvågning p. 127 ff. konkluderes det, at tv-overvågning ingen eller allerhøjest en yderst beskedent dokumenteret kriminalpræventiv effekt. I lovforslaget anføres enkeltvis, hvor tv-overvågning har bidraget til opklaringen, men der angives ingen dokumentation for, at tv-overvågning generelt har en signifikant opklaringsfremmende virkning. At tv-overvågning skulle have en nævneværdig effekt på opklaring af forbrydelser er i gunstigste fald stærkt tvivlsomt. Kausaliteten i den generelle betragtning, som fremføres i lovforslaget om, at enhver opklaret forbrydelse kan have en enten general- eller specialpræventiv effekt, og at tv-overvågning dermed indirekte kan have kriminalpræventiv virkning, forekommer spekulativ. Der kan således overordnet set ikke anses at være belæg for en generel betragtning om, at tv-overvågning har en nævneværdig kriminalpræventiv eller opklaringsfremmende effekt.

Det kan således til en sammenligning anføres, at der ved den seneste ændring af tv-overvågningsloven – som følge af ovennævnte betænkning - i 2007 blev givet private udvidet adgang til at videoovervåge det offentlige rum i umiddelbar nærhed af deres virksomhed. Men det har ingen effekt haft. Tværtimod er antallet af anmeldte indbrud i erhvervsejendomme steget med 33 procent fra 2007 til 2009, jf. oplysningerne på <http://www.politistatistik.dk>

Over for hensynet til kriminalitetsbekæmpelse og -opklaring står hensynet til privatlivets fred og ikke mindst det grundprincip, at enhver er uskyldig indtil det modsatte er bevist ved en domstol. En konstant og vedvarende overvågning af borgere i det offentlige rum vil kunne udgøre et indgreb i privatlivet, og en sådan potentiel mistænkeliggørelse af samtlige borgere, som tv-overvågning udgør, kan også øge mistilliden imellem mennesker.

Retspolitisk Forening kan følgelig ikke tilslutte sig forslaget om at give boligorganisationer, idrætsanlæg og kommuner udvidet adgang til at kunne foretage tv-overvågning.

København, d. 23. februar 2010

Bjørn Elmquist
formand

Emil M. Jelstrup
sekretær

Flemming Leer Jakobsen
medlem